

Normal 0 21 false false false HR X-NONE X-NONE

/*

Style Definitions */ table.MsoNormalTable {mso-style-name:"Obična tablica";
mso-tstyle-rowband-size:0; mso-tstyle-colband-size:0; mso-style-noshow:yes;
mso-style-priority:99; mso-style-qformat:yes; mso-style-parent:""; mso-padding-alt:0cm 5.4pt
0cm 5.4pt; mso-para-margin-top:0cm; mso-para-margin-right:0cm;
mso-para-margin-bottom:10.0pt; mso-para-margin-left:0cm; line-height:115%;
mso-pagination:widow-orphan; font-size:11.0pt; font-family:"Calibri","sans-serif";
mso-ascii-font-family:Calibri; mso-ascii-theme-font:minor-latin; mso-fareast-font-family:"Times
New Roman"; mso-fareast-theme-font:minor-fareast; mso-hansi-font-family:Calibri;
mso-hansi-theme-font:minor-latin;}

SVJEDOČANSTVO IZ KNJIGE "MENI JE BOG POMOGAO" - www.molitvenici.net

NE BOJ SE, S TOBOM SAM

Bile su to riječi živog Isusa.

Znam da sam maleno i bezvrijedno Božje stvorenje da bi mogla

kazati: „Da, Isus me posjetio, došao je k meni.”

Bila sam u vrlo teškoj životnoj situaciji. Živjela sam s velikim

teretom na svojoj duši.

Moj problem bio je alkohol.

Pila sam preko svake mjere. Svako jutro kad bi se probudila

razmišljala bih na glas kako ću prestati s pijenjem, a drugi glas u

meni bi se bunio i nagovarao: "Hajde, još samo danas, sutra ćeš

prekinuti." I trajalo je to tako iz dana u dan.

Prolazili su dani, tjedni, mjeseci. Na kraju se nanizao dugi niz

godina moga pijanstva, a moj život krenuo je totalno niz brdo.

Nisam više bila žena kakva bi trebala biti. Zanemarila sam posao u

firmi pa sam na kraju dobila i otkaz.

Kod kuće bi radila jedan mali dio dana; dok se ne bi opila.

Zapustila sam sebe, svoju obitelj, postala neuredna žena.

Obitelj je strašno trpjela. Znam da im je bilo strašno to gledati, ali

nisu mi mogli pomoći jer nisam pristajala na liječenje. Bilo me je

sramota.

Malo je prijatelja koji su ostali uz mene. Nisu mi trebali.

Meni je trebala boca.

Jedna od rijetkih starih prijateljica, moja Mirjana, nije me

napustila. Dolazila bi povremeno da me obiđe i da popriča sa

mnom. Jednom je došla i u ruke mi tutnula neku knjižicu. „Evo,

pročitaj ovu knjižicu, možda ti pomogne. Meni je puno pomogla.“

Nisam ništa komentirala. Stavila sam knjižicu sa strane, a u sebi

pomislila: „Ma daj, tko meni može pomoći, ja sam izgubljen

slučaj.“

Dok smo pile kavu, Mirjana pođe pričati kako je na pošti pronašla

divne molitvenike koji su vrlo jednostavni i ljudima prihvatljivi.

Ona je kupila nekoliko različitih, moli se iz njih i s njima svaki dan

sve više doživljava i upoznaje Boga, vjeru i Crkvu.

Neke je preporučila i svojim poznanicama koji imaju životnih

poteškoća. Dvije prijateljice javile su joj se i rekle kako je molitva

djelovala, kako su problemi riješeni. Slušala sam je “na pol uha” i

opet u sebi mislila kako je sve to lijepo, ali za mene nema spasa.

Mirjana je otišla kući, moji su bili na putu, pa sam ostala sama.

Imala sam vremena, a u tom trenutku još uvijek sam bila trijezna.

To su bili rijetki trenutki.

U ruke uzmem knjižicu. Naslov „Milosrdni Isus“. Gledam i

razmišljam da li da počnem čitati ili ne. Nisam bila neki vjernik.

Crkvu sam posjećivala o Uskrsu i Božiću, a od molitava jedva da

sam znala Očenaš i Zdravo Marijo.

Počela sam nezainteresirano listati po molitveniku i došla do

naslova „Krunica Božanskog milosrđa“.

Malo sam se zamislila. Krunica. Bože, pa ja ne znam moliti

krunicu. Idem pogledati, možda bih to mogla naučiti.

Malo-pomalo i svidjelo mi se.

U početku sam umjesto na zrnca odbrojavala na prste. Kasnije sam zamolila Mirjanu da mi nabavi krunicu. Počela sam redovito, svaki dan točno u tri sata popodne moliti krunicu. Izmolila bih još po neku molitvu, ali ta mi je krunica bila nešto posebno. Toliko sam je zavoljela da sam molila i po noći.

Moja nakana bila je izmoliti od Boga milost da alkohol prestane vladati mojim životom.

Prestala sam piti. Bilo je to jako teško.

Strašno sam se borila, ali svaki dan osjećala sam se jačom u

nakani da prestanem biti rob alkohola.

Molila bi dugo u noć i često zaspala s molitvenikom u ruci. Jednu

noć sanjala sam Isusa. Njegova ruka blago se spustila na moju

glavu. „Ne boj se, s tobom sam“, bile su njegove riječi. Mislim da

to nije bio san, uistinu mislim da sam osjetila dodir Isusove ruke

jer to se ponovilo još jednom.

Borba je trajala dugo, ali, hvala Bogu, ja više ne pijem. Nastojim

sakupiti krhotine svoga života i pokušavam nastaviti normalno

živjeti uz svoju obitelj.

Želim biti ona stara ja.

Želim im nadoknaditi sve ono što su u životu zbog mene izgubili.

Bog je postao moj najveći prijatelj.

Shvatila sam da sam bez njega nitko i ništa. Moji problemi možda

su i došli jer nisam htjela upoznati Boga, upoznati njegovu

dobrotu i veličinu. Morala sam proći pakao u životu da bi shvatila

da je Bog svemoguć i da je s njim sve puno lakše.

Ostalo mi je još mnogo za naučiti.

Želim naučiti moliti i ostale krunice, želim naučiti aktivno

sudjelovati na svetoj misi, a mislim da ću to i uspjeti.

Mirjana, hvala ti što si me upoznala s Bogom.

Hvala ti što si me vratila u život mome suprugu i mojoj djeci.

Hvala ti za svaku nedjelju koju provedem u slavljenju Gospodina.

(S. M.)

Molitva je svako uzdizanje duše k Bogu.

Zato se može moliti na različite načine:

- ***ako samo u svojoj nutrini mislima i željama***

razgovaramo s Bogom, to je nutarnja molitva;

- ***ako misli i želje popratimo i riječima,***

to je usmena molitva;

- ***ako pjevamo nabožne pjesme;***

tko pobožno pjeva, dvostruko moli;

• *ako razmišljamo o svetim istinama naše vjere,*

a pogotovo ako o njima razgovaramo

ili neuke poučavamo;

• *najsavršenija je molitva ako pobožno pratimo*

i sudjelujemo u svetoj misi ili u drugim

svetim obredima zajedno sa svećenikom

i ostalim vjernicima.

Kršćanin pred Bogom nije prosjak, nego ljubljeno dijete

koje se Bogu ne obraća samo onda kad treba njegovu

pomoć, nego, prije svega, kad treba Bogu odati čast i

slavu, zahvaliti mu i moliti za oprost.

